

## Sfântul săptămânii

### Sf. Ioan Baptist de la Salle (1651-1719)

A fost fondatorul Institutului "Frații Școlilor Creștine", reformator al educației și părinte al pedagogiei moderne. A dorit încă de mic să urmeze o viață consacrată lui Dumnezeu prin preoție. Și-a urmat studiile la Paris. A fost hirotonit în anul 1678. Pentru început a continuat munca prietenului său, Nicolas Roland, din cadrul congregației Surorilor Pruncului Isus care lucrau în domeniul educației. A înființat în timpul vieții numeroase școli în care predau educatori pentru a căror formare s-a îngrijit îndeaproape. Școlile erau gratuite și destinate în principal săracilor care nu aveau acces la educație.

A fost canonizat în anul 1900 de Papa Leon al XIII-lea, iar Papa Pius al XII-lea l-a proclamat în anul 1950 patron al tuturor educatorilor creștini.

## Calendarul săptămânii

- 3 D **D. 2 A PAȘTELUI (A MILOSTIVIRII DIVINE);**  
Sf. Sixt I, pp.
- 4 L BUNA-VESTIRE;  
Sf. Isidor, ep. înv.
- 5 M Ss. Vincențiu Ferrer, pr.;  
Irina, m.
- 6 M Sf. Eutihie, patriarh al  
Constantinopolului
- 7 J Sf. Ioan Baptist de la Salle,  
pr. \*\*
- 8 V Ss. Iulia Billiard, clg.;  
Dionisie, ep.
- 9 S Fer. Ubald, clg..
- 10 D **D. 3 A PAȘTELUI;**  
Ss. Apoloniu, pr. m.;  
Macarie

## Gândul săptămânii

"Nu vom fi niciodată nici judecați, nici condamnați decât de Iubire, în numele Iubirii și pe temeiul iubirii noastre".  
(Fericitul Vladimir Ghika)

## Urbi et orbi cu Papa (27.03.2016)



© 2016 Tomás de Zarate Angelus Communicationis (ARCB)



3 aprilie 2016 \* DUMINICA 2 A PAȘTELUI (A MILOSTIVIRII DIVINE) \* Sf. Sixt I, pp.

## LECTURAI

**Numărul celor care credeau se mărea din ce în ce mai mult.**

*Citire din Faptele Apostolilor 5,12-16*

În zilele acelea, prin mâinile apostolilor se făceau semne și multe minuni în popor. Toți erau într-un cuget, în Porticul lui Solomon. Dar nimeni dintre ceilalți nu îndrăznea să li se alăture. Însă poporul îi preamărea. Iar numărul celor care credeau - o mulțime de bărbați și de femei - se mărea din ce în ce mai mult prin Domnul, așa încât aduceau bolnavii chiar și de pe străzi și îi puneau pe paturi și pe târgi pentru ca, atunci când venea Petru, măcar umbra lui să cadă pe vreunul dintre ei. Iar mulțimea de prin cetățile din jurul Ierusalimului se aduna aducându-i pe cei bolnavi și pe cei chinuți de duhuri necurate, și toți erau vindecați.

*Cuvântul Domnului*

## PSALMUL RESPONSORIAL

*Ps 117(118),2-4.22-24.25-27a (R.: 1)*

**R.: Lăudați-l pe Domnul, pentru că este bun: veșnică este îndurarea lui!**

sau:

**Aleluia.**

Să spună acum Israel că este bun: veșnică este îndurarea lui!

Să spună acum casa lui Aaron că este bun:

veșnică este îndurarea lui!

Să spună acum cei care se tem de Domnul:

veșnică este îndurarea lui! **R.**

Piatra pe care au disprețuit-o zidarii a ajuns în capul unghiului.

Domnul a făcut acest lucru și este minunat în ochii noștri.

Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul,

să ne bucurăm și să ne veselim în ea! **R.**

Doamne, mântuiește-mă,  
Doamne, dă-mi biruință!

Binecuvântat este cel care vine în numele Domnului.

Vă binecuvântăm din casa Domnului.

Domnul este Dumnezeu și ne luminează. **R.**

## LECTURAA II-A

**Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor!**

*Citire din Apocalipsul sfântului apostol Ioan 1,9-11a.12-13.17-19*

Eu, Ioan, fratele vostru și părtaș cu voi la strămtorarea, la împărăția și la statornicia în Isus, mă aflam pe insula numită Patmos din cauza cuvântului lui Dumnezeu și a mărturisirii lui Isus. În ziua Domnului, am fost răpit în Duh și am auzit în urma mea un glas puternic, ca de trâmbiță, care spunea: "Ceea ce vezi, scrie într-o carte și trimite-o celor șapte Biserici". M-am întors să văd al cui este glasul care vorbea cu mine; și, întorcându-mă, am văzut șapte candelabre de aur, iar în mijlocul candelabrelor pe cineva ca un Fiul al Omului, îmbrăcat cu un veșmânt lung și încins la piept cu o cingătoare din aur. Când l-am văzut, am căzut la picioarele lui ca mort, dar el și-a pus mâna dreaptă peste mine, spunându-mi: "Nu te teme! Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă și cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor! Eu am cheile morții și ale locuinței morților. Așadar, scrie cele pe care le-ai văzut, cele ce sunt și cele ce vor veni după acestea!"

*Cuvântul Domnului*

## **ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE**

*In 20,29*

(Aleluia) "Pentru că m-ai văzut, ai crezut, Toma, spune Domnul. Fericiți cei care nu au văzut și au crezut!" (Aleluia)

## **EVANGHELIA**

### **După opt zile, Isus a venit.**

*Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 20,19-31*

În seara aceleiași zile, prima a săptămânii, deși ușile locului în care erau discipolii, de frica iudeilor, erau încuiate, a venit Isus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: "Pace vouă!" Zicând aceasta, le-a arătat mâinile și coasta.

Discipolii s-au bucurat văzându-l pe Domnul. Atunci, Isus le-a zis din nou: "Pace vouă! Așa cum m-a trimis Tatăl, așa vă trimit și eu pe voi". Și, spunând aceasta, a suflat asupra lor și le-a zis: "Primiți-l pe Duhul Sfânt! Căroră le veți ierta păcatele, le vor fi iertate; căroră le veți ține, le vor fi ținute". Însă Toma, unul dintre cei doisprezece, cel numit "Geamănul", nu era cu ei când a venit Isus. Așadar, ceilalți discipoli i-au spus: "L-am văzut pe Domnul!" Dar el le-a zis: "Dacă nu voi vedea în mâinile lui semnul cuielor și nu-mi voi pune degetul în semnul cuielor și nu-mi voi pune mâna în coasta lui, nu voi crede". După opt zile, discipolii lui erau iarăși înăuntru, iar Toma era împreună cu ei. Isus a venit, deși ușile erau încuiate, a stat în mijlocul lor și a zis: "Pace vouă!"



Apoi i-a spus lui Toma: "Adu-ți degetul tău aici: iată mâinile mele! Adu-ți mâna și pune-o în coasta mea și nu fi necredincios, ci credincios!" Toma a răspuns și i-a zis: "Domnul meu și Dumnezeu!

meu!" Isus i-a spus: "Pentru că m-ai văzut, ai crezut. Fericiți cei care nu au văzut și au crezut!" Isus a mai făcut înaintea discipolilor și multe alte semne, care nu sunt scrise în cartea aceasta. Acestea însă au fost scrise ca să credeți că Isus este Cristos, Fiul lui Dumnezeu și, crezând, să aveți viață în numele lui.

*Cuvântul Domnului*

*Pe măsura ce au trecut, mai întâi, orele și, apoi, zilele de când femeile venite în zorii primei zile a săptămânii au descoperit lespedea de piatră înlăturată de pe mormântul în care fusese așezat trupul lui Isus, s-au înmulțit mărturiile potrivit căroră Cristos s-a arătat viu unora dintre apropiații săi. Fragmentul evanghelic de astăzi ne prezintă două apariții foarte precis datate. Prima a avut loc în seara primei zile a săptămânii chiar în încăperea în care ucenicii s-au închis de frica iudeilor. Isus Cristos înviat li s-a arătat pentru a le aduce pacea, dar și pentru a-i trimite, după ce se vor fi convins de Învierea sa, să împartă darul iertării păcatelor. Cea de-a doua apariție a avut loc opt zile mai târziu (adică astăzi) pentru a-i oferi și apostolului Toma, absent la prima întâlnire cu Isus Cristos, darul păcii și dovada Învierii Sale. Întâlnirea lui Toma cu Mântuitorul s-a desfășurat însă într-un mod inedit. Într-adevăr, întrucât acest apostol a refuzat să creadă în mărturia celorlalți ucenici și a și pretins că nu va crede că Isus este viu până când nu va verifica el personal urmele răstignirii, în momentul apariției sale Mântuitorul i-a cerut să facă experiența pe care și-o dorea: Adu-ți degetul încoace, vezi mâinile mele; întinde-ți mâna și pune-o în coasta mea și nu fi necredincios, dar credincios... Scena trebuie să fi fost impresionantă și convingătoare de vreme ce Toma ajunge să exclame după numai câteva momente: Domnul meu și Dumnezeu meu... Ce s-a întâmplat oare acolo? Ce s-a întâmplat oare în sufletul lui Toma? De bună seamă că el a ajuns să contemple în trupul lui Isus Cristos Înviat (întocmai ca și în viziunea sfântului Ioan din lectura a*

*doua, viziune în care Fiul Omului declară că: Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă, și cel care are viața...) adevărata sursă a vieții, a vieții celei noi care se obține mai ales prin iertarea păcatelor. Or, numai cine a gustat iertarea și pacea oferite de Cristos știe ce este Învierea Lui. Cert este că, din acel moment, Isus Cristos va institui mărturia ucenicilor ca principala modalitate a transmiterii mesajului Învierii aducător de pace și de iertare în locul aparițiilor sale: Pentru că m-ai văzut, Toma, de aceea crezi; fericiți sunt cei care cred fără să fi văzut! Dacă așa stau lucrurile atunci ne putem întreba cu privire la mărturia noastră de credință: Cât de convingătoare este? Câți văd în cuvintele și în faptele noastre prezența și lucrarea Învierii lui Isus Cristos? Prima lectură de astăzi ne asigură că prin mâinile ucenicilor și mai ales ale apostolilor primei generații creștine se săvârșeau adevărate minuni în popor. Într-adevăr, văzându-i cum trăiesc, cum se dăruiesc în slujirea reciprocă, cum se roagă, bărbați și femei, în număr din ce în ce mai mare, primeau credința în Domnul.*

*Isus a mai făcut înaintea ucenicilor săi și multe alte minuni care nu sunt scrise în cartea aceasta; iar acestea s-au scris ca să credeți că Isus este Cristos, Fiul lui Dumnezeu, și prin credința voastră să aveți viață în numele lui. În fond, în fiecare generație au avut loc astfel de minuni care au arătat că Isus Cristos este viu. Astăzi e rândul nostru ca să-L lăsăm, prin modul nostru de a trăi, să arate lumii de astăzi că este viu, astfel încât lumea să creadă și să aibă viață în numele Lui.*

*Pr. dr. Tarciziu ȘERBAN*